

med mere, for jeg tror ikke, at nogen Rector i særlig Grad vilde hnde eller foretrække, at Adjunkterne sad hjemme og gik dybere og dybere ind i deres Videnskaber og saa søgte at anvende det, de indvandt, paa Eleverne; nej det vilde blive betragtet som Tidsspilde saaledes at gaa videre, det vilde blive betragtet, som at lade Tiden gaa bort fra det, som Eksamen kræver, og som jo ogsaa gaar sin bedste, jævne og bestemte Gang, hvor der er daglig det og det at læse, daglig det og det at føre Eleverne igennem. Det stærke Udtryk, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgtres (Wingel) i øvrigt brugte for at forsvare et Standpunkt, han ikke tidligere har haft, skal jeg ikke gaa videre ind paa. Vi have jo her i Tinget ret jævnlig haft Lejlighed til at høre det ærede Medlem staa op og befende, at han tidligere har ment noget andet — ogsaa i dette Tilfælde det, som Mindretallet mener — men at det nu er forbi. Men naar det ærede Medlem i saa stærke Ord talte om, at den lærde Skoles Lærere ere blevne mishandlede, at de have været Genstand for en langvarig Uretfærdighed fra dette Tings Side, tror jeg dog, det ærede Medlem gik en hel Del videre, end det var forsvareligt (Modsigelse). Ikke? Jo jeg mener, at dette Ting nok kan bevilge Lønninger paa forfæstlig Vis, nogle lidt rundeligere, end det er nødvendigt, andre maaste lidt mere knebent, end det er nødvendigt, men jeg protesterer imod, at dette Ting skal vedfastsættelsen af Embedslønninger have mishandlet nogen, eller gjort nogen Embedsklasse til Genstand for en langvarig Uretfærdighed. I denne Forbindelse havde det sin Interesse at lytte til det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgtres (Scharling), der udviklede, hvor demokratisk det var at give større Lønninger, idet dette bevirkede, at den Arbejdsmands- eller Bondesøn, som en Gang naaede at faa et saadant Embede, saa kunde føle sig særlig godt tilfreds med den store Lønning. Ja, jeg vil dog sige, at det er mere demokratisk at være lidt mere rundhaandet over for det Antal Bladser af Statsembeder, som dog Bondens Sønner og Arbejderens Sønner naturliger kunne ventes at opnaa end just Rectorater, Professorater og Generalposten. Men kan det vel tænkes, at en Mand fra Folket kunde naa op til saa og saa mange Tusinde, bør vi dog ikke glemme, at det er enkelte Undtagelser, og at ved Siden af disse enkelte Undtagelser gaa de mange Tusinder, som skulle fylde Statskassen, de Folk, som skulle staa for Pengetil Bejse, der skulle ud af Statskassen. Jeg

tror derfor, det er gennemgaende mere demokratisk at tænke lidt paa disse Folk, tænke lidt paa, at Statskassens Forpligtelser dog blive saa nogenlunde afpassede efter Forholdene, end at tænke paa de enkelte, der ved særlig Begavelse og Lykke kunne naa op til de mere begunstigeede Sag.

Scharling: Den ærede sidste Taler vilde gøre gældende, at den Lønningsforbedring, hvorom der her er Tale, er saa betydelig, at man godt kunde forlange 3 Timers yderligere Arbejde af Lærerne derfor. Jeg fastholder, hvad jeg før sagde, at det i saa Tilfælde ikke bliver nogen Lønningsforbedring, men en Lønningsreduktion. Lønningsforbedringen er nemlig ikke større, end at den ganske vilde gaa tabt, dersom man uvidede Adjunkternes Lærevirksomhed til 27 Timer om Ugen. For det første Alderstrin vilde det ganske vist blive en lille Lønningsforbedring, for det andet vilde det blive lig Kul, for det tredje minus 36 Kr., for det fjerde minus 68 Kr. om Maret, og for det 5te vilde det blive lig Kul, og Resultatet af det hele vilde blive, at i de første 15 Mars fik Adjunkten 6 Kr. mindre, end han faar nu.

Ordføreren (H. Nielsen): Jeg vil først udtale en Tak til den højtærede Minister for hans bestemte Udtalelse angaaende Forstaaelsen af denne Lønningslov, at Til lægene ubetinget falde bort. Dernæst skal jeg give min Tilslutning til Opfattelsen af Virkningen af Loven, hvis den vedtages saaledes, som den foreslaas af Udvalget, nemlig dette, at disse særlige Bestemmelser i Vædringsforslag Nr. 7 ikke alene skulle gælde de Timelærere, som nu staa i Statens Tjeneste, men selvfølgelig maa række op gennem hele Rindien. Ellers vilde der fremkomme de forunderligste Uretfærdigheder, idet den, der har staaet i kortere Tid, i mange Tilfælde vil faa en større Løn end den, der har staaet i længere Tid i Statens Tjeneste paa lige Bilkkaar i andre Henseender. Om dette Punkt kan omredigeres, kan jo overvejes til 3dje Behandling. Jeg havde for øvrigt i Grunden troet, at saaledes som Bestemmelserne er affattet nu, var den tilstrækkelig klar. — Jeg skal dernæst gøre nogle saa Bemærkninger til det ærede Medlem for 2de Amts 6te Valgtres (E. Sørensen). Ved Spørgsmaalet om tvindelige Lærere og Læringer er der ingen Grund til at dvæle; thi naar Stillingen er, som den er, og med den Opfattelse, der er gjort gældende fra Ministerbordet, forekommer det mig, at den praktiske Anvendelse i Livet vil føre til, at vi Virkeligheden stride henimod det Maal, at de